

Ryhmä: 1

FCI:n numero: 342
Hyväksytty: FCI 24.7.1996
SKL-FKK 12.12.1996

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

AUSTRALIANPAIMENKOIRA

(AUSTRALIAN SHEPHERD)

Alkuperämaa: USA

1/4

KÄYTTÖTARKOITUS: Maa- ja karjatiloilta käytettävä paimenkoira.

LYHYT HISTORIAOSUUS Vaikka australiainpaimenkoiran alkuperästä on useita teorioita, rotu nykyisessä muodossaan on jalostettu yksinomaan USA:ssa. Rotu nimettiin australiainpaimenkoiraksi, koska sillä oli yhteyksiä baskilaisiin lammaspaimeniin, joita tuli USA:an Australiasta 1800-luvulla.

Australiainpaimenkoiran suosio kasvoi toisen maailmansodan jälkeen yhtä aikaa kuin läntinen ratsastusinnostus, joka tuli yleisesti tunnetuksi rodeoiden, hevostonäytelyiden, elokuvien ja televisio-ohjelmien kautta. Rotu soveltuvi hyvin amerikkalaisille maa- ja karjatilaille monipuolisen ja helposti koulutettavan luonteensa vuoksi. Karjatilalliset jatkoivat rodun kehittämistä ja säilyttivät sen monipuolisuuden, älykyyden, voimakkaan paimennusvaiston ja huomiota herättävän ulkonäön, eli ominaisuudet, jotka alunperinkin herättivät ihailua.

Yksilöllisestä väristä ja värimerkeistä huolimatta yhteistä kaikille australiainpaimenkoirille on tavaton kiintymys isäntäväkeensä. Rodun monet hyvät ominaisuudet ovat taanneet sen jatkuvan suosion.

YLEISVAIKUTELMA: Tasapainoinen, hieman korkeuttaan pitempi ja keskikokoinen. Luusto on keskivahva. Väritys on vaihteleva ja yksilöllinen. Australiainpaimenkoira on tarkkaavainen, eloisa, notkea ja ketterä, tiivisrakenteinen ja lihaksikas olematta kömpelö. Karvapeite on kohtuullisen pitkä ja karhea. Häntä on tyypistetty tai synnynnäinen töpö. (Huom. Suomessa tyypistyskielto.) Uroksen rakenne on urosmainen olematta karkea. Nartut ovat narttumaisia olematta kevytluustoisia.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

AUSTRALIANPAIMENKOIRA

2/4

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungon pituus mitattuna rintalastan kärjestä istuinluuhun on hieman suurempi kuin säkäkorkeus.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Älykäs työkoira, jolla on voimakas paimennus- ja vahtimisvietti. Luotettava kumppani, joka kykenee työskentelemään koko päivän. Rotu on tasapainoinen, hyväluonteinen, harvoin riidanhaluinen ja saattaa ensitapaamisella olla hieman varautunut. Pieninkin merkki arkuudesta, pelokkuudesta tai aggressiivisuudesta on vakava vairhe.

PÄÄ: Selväpiirteinen, vahva ja kuiva. Pään koko on suhteessa runkoon.

KALLO-OSA: Yläosastaan litteä tai hieman kaartunut. Niskakyyhmy voi olla hieman havaittavissa. Kallon leveys ja pituus ovat yhtä suuret.

OTSAPENGER: Kohtuullinen mutta selvästi havaittava.

KIRSU: Sinimarmoroiduilla (blue merle) ja mustilla yksilöillä kirsu ja huulet ovat väriltään mustat, punamarmoroiduilla (red merle) ja punaisilla maksanuskeat. Merle-värisillä pienet vaaleanpunaiset pilkut kirsussa ovat sallittuja. On kuitenkin vakava virhe, jos yli yksivuotiaan koiran kirsussa on yli 25% vaaleanpunaista väriä. **KUONO-OSA:** Yhtä pitkä kuin kallo tai hieman sitä lyhyempi. Sivulta katsottuna kallon ja kuonon ylälinjat ovat yhdensuuntaiset ja niiden välissä on selvästi havaittava mutta kohtuullinen otsapenger. Kuono-osa kapenee hieman kohti pyöristynyttä kärkeä.

HUULET: Sinimarmoroiduilla (blue merle) ja mustilla väriltään mustat, punamarmoroiduilla (red merle) ja punaisilla maksanuskeat.

HAMPAAT / PURENTA: Hampaat täysilukuiset, voimakkaat ja väriltään valkoiset. Leikkaava purenta, tasapurenta on sallittu. Alapurennaksi ei lueta muutoin moitteetonta purentaa, jossa lyhyet keskimmäiset etuhampaat ovat synnä siihen, että etuhampaat eivät kosketa toisiaan. Onnettomuudesta johtuvat hampaiden katkeamiset tai puutokset eivät ole virheitä.

SILMÄT: Ilme on valpas, älykäs, tarkkaavainen ja innokas. Katse on kiinnostunut ja ystävällinen. Silmien väri on ruskea, sininen, meripihkanvärinen tai mikä tahansa näiden värien yhdistelmä; pilkut ja marmorointi ovat sallittuja. Silmät ovat mantelinmuotoiset, eivät ulkonevat eivätkä syvällä sijaitsevat. Sinimarmoroiduilla (blue merle) ja mustilla yksilöillä silmäluomien reunat ovat mustat, punamarmoroiduilla (red merle) ja punaisilla maksanuskeat.

KORVAT: Kolmion muotoiset, keskikokoiset ja -paksuiset sekä korkealle kiinnittyneet. Koiran ollessa hyvin tarkkaavainen korvat taittuvat eteenpäin tai sivulle kuten ns. ruusukorvat. Pystyt tai riippuvat korvat ovat vakavia virheitä.

AUSTRALIANPAIMENKOIRA

3/4

KAULA: Vahva, kohtuullisen pitkä, niskasta hieman kaartuva ja liittyy sulavasti lapoihin.

RUNKO

YLÄLINJA: Selkä on suora, vahva, tasainen ja kiinteä säästä sarvennaisiin.

LANTIO: Kohtuullisen viisto.

RINTAKEHÄ: Ei kovin leveä, vaan syvä, syvin kohta ulottuu kyynärpäiden tasolle. Kylkiluut ovat selvästi kaareutuneet ja pitkät, rintakehä ei ole tynnyrimäi-nen eikä litteä.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on kohtuullisesti kohoava.

HÄNTÄ: Suora, typistetty tai luonnostaan töpö, korkeintaan 10 cm pitkä. (Huom. Suomessa typistyskielto.)

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat pystysuorat, suorat ja vahvat. Luut ovat vahvat ja mieluummin soikeat kuin pyöreät.

LAVAT: Pitkät, litteät, melko rungonmyötäiset ja taakse sijoittuneet.

OLKAVARRET: Suunnilleen yhtä pitkät kuin lavat ja muodostavat noin 90°:een kulman lapojen kanssa.

VÄLIKÄMMENET: Keskipitkät ja hyvin vähän viistot. Eturaajojen kannukset voidaan poistaa.

KÄPÄLÄT: Soikeat ja tiiviit, varpaat ovat selvästi kaartuneet ja tiiviisti yhdessä. Päkiät ovat paksut ja kimmoiset.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaosa on yhtä leveä kuin etuosa lapojen kohdalta. Lantion ja reiden välinen kulmaus on noin 90° ja vastaa lavan ja olkavarren välistä kulmausta.

POLVET: Hyvin kulmautuneet.

KINTEREET: Kohtuullisesti kulmautuneet.

VÄLIJALAT: Lyhyet, pystysuorat ja takaa katsottuna yhdensuuntaiset. Takaraajojen kannukset tulee poistaa.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Sulavat, vapaat ja vaivattomat. Koira kykenee liikkumaan ketterästi tasapainoisella ja maatavoittavalla askeleella. Raajat liikkuvat suoraan ja yhdensuuntaisina rungon keskiviiivan kanssa. Nopeuden kasvaessa raajat lähestyvät keskilinjaa selän pysyessä kiinteänä ja tasaisena. Australianpaimenkoiran tulee olla ketterä ja kykenevä äkillisiin suunnan ja nopeuden muutoksiin.

KARVAPEITE

KARVA: Keskivahvaa, suoraa tai laineikasta, säänkestävää ja keskipitkää. Pohjavillan laatu vaihtelee ilmasto-olosuhteiden mukaan. Karva on lyhyttä ja sileää päässä, korvissa, eturaajojen etupuolella ja kintereiden alapuolella. Eturaajojen ta-

AUSTRALIANPAIMENKOIRA

4/4

kaosissa ja takaraajoissa on kohtuulliset hapsut. Kohtalainen kaulus ja röyhelö ovat selvemmät uroksilla kuin nartuilla. Epätyypillinen karvapeite on vakava virhe.

VÄRI: Sini- tai punamarmoroitunut (blue tai red merle), musta tai punainen. Kaikissa väreissä voi olla valkoiset ja/tai punaruskeat (kuparin-) merkit. Kaikki väri-vaihtoehdot ovat samanarvoisia. Valkoisen kauluksen raja ei nahassa ylitä säkää. Valkoista hyväksytään niskassa (joko osittaisena tai täytenä kauluksena), rinnassa, raajoissa, kuonon alaosassa, ”pläsinä” päässä ja vatsapuolella ulottuen korkeintaan 10 cm kyynärpäiden tason yläpuolelle. Valkoinen väri päässä ei saa olla vallitseva ja silmänympäryksien tulee olla värityneet ja pigmentoituneet. Värin tummuminen iän myötä on tyyppillistä marmoroituneille koirille.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Ihannekorkeus uroksilla 51 - 58 cm ja nartuilla 46 - 53cm. Laatu ei saa kärsiä koon kustannuksella.

VIRHEET:

Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Alapurenta tai yli 3 mm:n yläpurenta. Kaikissa väreissä valkoiset läiskät rungossa, ts. sään ja hännän välisellä alueella ja kyljissä kyynärpäiden ja reisien takaosan välisellä alueella.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.